

Kauppahuone- ilmio

On tammikuu, kello on kuusi aamulla. Lämpömittari näyttää rapakkaa 25 asteen pakkasta. Eskimoksi muuntautumisen jälkeen voi, ja on pakko, astua ulos talven syliin. Kun kengänpohjat alkavat sadan metrin kävelyn jälkeen kovettua ja naamakarvat ovat valkeassa jääsä, ajatus saattaa harhautua outojen asioiden pariin.

Jospa olisi vaikka joukko tutkijoita, jotka huomaisivat ilmakehässä olevan hiilidioksidin määrän kasvun korreloivan maapallon lämpötilan nousuun. He julkaisisivat tutkimuksensa ja maailma huomaisi, että 1800-luvulla alkanut teollistuminen on johtamassa maapallon helvetilliseen lämpenemiseen. Ilmiötä tutkittaisiin lisää ja todettaisiin, että näinhän tässä voi käydä. Muutama skeptikko asettuu vastahankaan ja asiasta keskustellaan vielä hyvässä hengessä.

Sitten saattaa käydä niin, että markkinamies keksii hyvän tuotteen. Maapallo täytyy pelastaa! Kehitetään päästökauppa, tekniikka jolla päästöjä voi leikata. Järjestetään kalliita luentoja, joihin pitää lentää suihkukoneilla maapallon toiselta puolelta. Maksetaan poliitikkojen ylläpito, turvamiehet, hammastahna, vessapaperi, kokouspalkkiot. Puhutaan paljon, eikä sovita mitään ja jos sovitaankin, lupauksia ei pidetä. Lennetään kotiin ja viilletään otsonikerrokseen taas ammottava haava.

Niinkin voisi käydä, että hyvä asia muuttuu uskonnoksi. Nyt ei suvaita enää vastaväitteitä, dogmit on kanonisoitu, maailma lämpenee, kuten me olemme sen kirjoittaneet, ja muut väitteet ovat kerettiläisiä. Pelastukseen pääse vain ilmastokokouksen kautta. Jos joku vahingossa huomauttaa, että auringonpilkkujen minimi voi vähän viilentää ilmastoa, hänet poltetaan roviolla. Kokous, tarvitaan uusi kokous, uusi luentosarja! Tarvitaan suuria ja kalliita tekoja, ilmastotemppeleitä, ilmastoveroa!

Samaan aikaan toisaalla joku ihan tavallinen ihminen saattaisi miettiä, että jospa ei menisikään aina autolla kaikkia matkoja. Jos vaikka kävelisi, ettei tule niitä päästöjä turhaan. Vaikka maailman johtajat eivät olekaan käskeneet häntä tekemään niin, vaikka markkinamiehet eivät ole myyneet hänelle kokonaisedullista ilmastopakettia hyvien kenkien muodossa. Tämä voisi olla joku ihan sellainen tavallinen ihminen, joka sulkee kotiovensa aamulla kello kuusi, kun ulkona on pakkasta 25 astetta. Joku joka kävelee jotta olisi paremmin aikaa ajatella kaikkea sitä, mitä ei saisi enää ajatella.

Hän ei voi pakkottaa muita kävelemään, vain itsensä.

koskinen

Juha-Pekka Koskinen on päivisin it-alalla työskentelevä yöaikakirjoittaja